

«Αποκαλύψεις» του think tank του Χριστόδουλου

Μέγας σάλος προκλήθηκε στις αρχές Ιουλίου του 2005 όταν ο Πάσης Ακροδεξιάς έκανε delivery δυο φυλλάδια με την ένδειξη «εμπιστευτικό» σε πολιτικούς φίλους του και ιεράρχες, με την υπογραφή και την κάρτα του και τη χειρόγραφη σημείωσή του: «μελέτη συνεργάτου». Το πρώτο φυλλάδιο είχε τίτλο «Τουρκία - ΗΠΑ - Ελλάδα» και το δεύτερο ήταν ένα τουρκοφαγικό μανιφέστο («Η Τουρκία προ των πυλών»). Ο αρχηγός του ΠαΣοΚ Γ. Παπανδρέου κατήγγειλε τον Χριστόδουλο σαν «κομματάρχη» και «φερέφωνο της Ν.Δ.», ενώ ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠαΣοΚ Ν. Αθανασάκης τόνισε ότι «σε όλα τα θέματα υπάρχει μια γραμμή, που όταν ξεπεραστεί δεν υπάρχουν περιθώρια ανοχής» και υπενθύμισε την υπόθεση των αναλόγου περιεχομένου προεκλογικών φυλλαδίων του Φεβρουαρίου 2004¹. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος απο-

---

1. Ο εκπρόσωπος του ΠαΣοΚ δήλωσε ανάμεσα σε άλλα: «Θα έλεγα ως πρώτη αντίδραση, ότι ο Αρχιεπίσκοπος οφείλει καταρχήν να μας πει ποιος είναι ο συνεργάτης του ο οποίος έχει κάνει αυτή τη μελέτη, διότι από το δημοσίευμα δεν είναι εμφανές, και νομίζω δεν έχει γίνει γνωστό. Δεύτερον, οφείλει ο Αρχιεπίσκοπος να μαζέψει τους συνεργάτες του. Τρίτον, οφείλει να προσέχει πού βάζει την υπογραφή του και τι διακινεί, τι αλληλογραφία διακινεί.

» Επειδή το φαινόμενο δεν είναι στιγμιαίο, αλλά είναι επαναλαμβανόμενο, επειδή δεν έχει περάσει πολύς καιρός από αυτά τα λιβελογραφήματα των φυλλαδίων που στάλθηκαν προεκλογικά στις εννορίες όλης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, επειδή δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τις δηλώσεις για τη “δεξιά του Κυρίου” και τα “δόξα σοι ο Θεός”, οφείλουμε να είμαστε πραγματικά σκληροί και συγκεκριμένοι. Διότι δεν μπορεί η ηγεσία της Εκκλησίας να εμφανίζεται ως υποχείριο και εργαλείο συγκεκριμένων ακραίων, απαράδεκτων πολιτικών απόψεων μιας συγκεκριμένης πλευράς και εναντίον μιας άλλης πολιτικής πλευράς. Δεν μπορεί να διακινεί κείμενα, που ούτε οι χειρότεροι προπαγανδιστές της Νέας Δημοκρατίας δεν έχουν διακινήσει με την υπογραφή τους μέχρι σήμερα. Και θα έλεγα τελικά ότι είναι βλασφημία για την ίδια την Εκκλησία, και προσβάλλουν την ίδια την Εκκλησία, κάθε ορθόδοξο χριστιανό, όλους εμάς, αυτή η πρακτική και αυτές οι μέθοδοι. Και μάλιστα από την ηγεσία της Εκκλησίας μας η οποία δεν έχει τακτοποιήσει ακόμα τα του οίκου της. Για την οποία η κάθαρση, η απαραίτητη ύστερα από την τελευταία κρίση στην Εκκλησία, έχει μείνει κενό γράμμα. Για την οποία κρίση δεν έχει καν λογοδοτήσει η ίδια».

δοκίμασε το ακροδεξιές εμπνεύσεως κείμενο, το οποίο άλλωστε στροφόταν εναντίον της επίσημης ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, την οποία συχνά υπονομεύει ο Χριστόδουλος με τις «εθνικές» πρωτοβουλίες του, έχοντας τους δικούς του «Στόχους». Ο διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών της Αρχιεπισκοπής, ο αξιοπρεπής Κ. Πυλαρινός, εδήλωσε ότι τέτοια κείμενα δεν υιοθετούνται, «πολύ περισσότερο όταν προκαλούν ανεπίτρεπτα τον Τύπο και τον πολιτικό κόσμο». Ο εκπρόσωπος Τύπου του Χριστόδουλου δήλωσε ότι τα εν λόγω κείμενα «δεν απηχούν τις απόψεις του Αρχιεπισκόπου»! Όχι μόνον τις απηχούν αλλά σε πολλά είναι ηπιότερες από τις ακραίες εκφράσεις που έχει διατυπώσει ο ίδιος κατά καιρούς.

Επρόκειτο για δυο παραληρήματα εφάμιλλα των τηλεοπτικών εκπομπών του ντίλερ συνωμοσιολογιών Δημοσθένη Λιακόπουλου· στο πρώτο μάλιστα για «τεκμηρίωση» οι συντάκτες του παρέπεμπαν στα βιβλία του πρωτοεργάτη των σύγχρονων ελληνικών συνωμοτικών θεωριών και αληθοφανών τερατολογιών Αθ. Στριγά. Από την ανάγνωση των δύο «μελετών» ήταν σαφές ότι ο Χριστόδουλος διανέμει ακροδεξιά σενάρια συνωμοσιών και κηρύγματα μίσους. Ευλόγως έσπευσε να τα υιοθετήσει και να τα προβάλει η ρατσιστική ακροδεξιά, με πρώτη τη λεπενική πολιτική οργάνωση Ελληνικό Μέτωπο. Δυστυχώς δεν έγιναν γνωστά τα ονόματα των «συνεργατών» του οι οποίοι συνέταξαν αυτά τα ακροδεξιά φυλλάδια, ώστε μετά τον Γιοσάκη, τον Βαβύλη και άλλα διάσημα αγγαΐσματα της ελληνορθοδοξίας να πληροφορηθούμε και εκείνα της ελληνορθόδοξης σκέψης που βρίσκονται στη σκιά του και διαμορφώνουν την πολιτική του Αρχιεπισκόπου επί των λεγόμενων «εθνικών θεμάτων». «Οι άνθρωποι αυτοί έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν όποιες απόψεις θέλουν. Όχι όμως κρυφά και ύπουλα, με κάλυψη θεσμών. Όποιος δεν το δέχεται αυτό, δέχεται την ύπαρξη παρακράτους», κατέληγε σε ανάλυσή του ο Ρ. Σωμερίτης².

Με το πρώτο «μανιφέστο» έκαναν επίθεση εναντίον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πολυπολιτισμικών κοινωνιών της ελευθερίας και της ανοχής. Οι αμετανόητοι σεναριογράφοι του διαμελισμού της FYROM παρουσίαζαν τώρα νέο σενάριο διαμελισμού της Τουρκίας – διαμελισμό τον οποίο ονειρεύονταν παλιότερα με το ΡΚΚ και αρχιστράτηγο τον Οτσαλάν, τον οποίο τώρα βάφτισαν «Κούρδο Μαντέλα».

Αφορμή για τη σύνταξη και διανομή αυτής της «μελέτης» από τον Αρχιεπίσκοπο, όπως άλλωστε συνάγεται και από το ίδιο το κείμενο, ήταν η κίνηση για τη δικαστική διερεύνηση της πιθανής συμμετοχής των

2. Το Βήμα, 24.7.2005.

Ελλήνων «εθελοντών» σε εγκλήματα κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Βοσνία, κυρίως δε για να λογοδοτήσουν όσοι «εθελοντές» συνέπραξαν στο μεγάλο έγκλημα στη Σρεμπρένιτσα, κίνηση η οποία ξεκίνησε με ερώτηση του Α. Ανδριανόπουλου και συνεχίστηκε με την Έκκληση 200 πανεπιστημιακών, δημοσιογράφων και άλλων πολιτών, ανάμεσά τους και έξι πολιτικών (Α. Ανδριανόπουλος, Α. Καραμάνου, Π. Κουνιάλακης, Σ. Μάνος, Ν. Μπίστης, Μ. Παπαγιαννάκης) η οποία έγινε τη 10η επέτειο της μεγάλης σφαγής³. Και η παρέμβαση του Χριστόδουλου, διά του κειμένου του ανώνυμου συνεργάτη του, έγινε την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η δικαστική έρευνα για τους Έλληνες εθελοντές και ενώ είχε αποκαλυφθεί μέρος του κυκλώματος Εκκλησίας-λειτουργών της Δικαιοσύνης «χριστιανικών αντιλήψεων». Συγκεκριμένα, στο «μανιφέστο» που διένειμε ο Χριστόδουλος τονίζόταν:

«Μετά από πάροδο ετών γίνεται το τελευταίο χρονικό διάστημα προσπάθεια ενοχοποίησης και αποστολής στη Χάγη των Ελλήνων εθελοντών (εκείνων των Ορθοδόξων πατριωτών που συνεισέφεραν στο σερβικό αγώνα) για υποτιθέμενη συμμετοχή σε σφαγές μουσουλμάνων χωρίς να εμφανίζεται –αφού κατά τα φαινόμενα δεν υπάρχει– κανένα επιβαρυντικό ή αποδεικτικό εις βάρος τους στοιχείο⁴. Το χορό της εκστρατείας ενοχοποίησης σέρνουν οι “αρχιερείς” του αντικληρικαλισμού στην Ελλάδα: οι εφημερίδες Τα Νέα και Ελευθεροτυπία με δηκτικό όσο και γενικόλογό λόγο για την υποτιθέμενη ενοχή τους. Φαίνεται πως οι εθελοντές αποτελούν το πρόσχημα των πραγματικών επιδιώξεων των

3. Η έκκληση των «200» κατέληγε: «Αλλά σε αντίθεση με αυτούς, με τον υπόλοιπο κόσμο, σε αντίθεση με όλη την Ευρώπη, εδώ μας παραπληροφόρησαν και μας ενέταξαν άκριτα σε ένα κοινό ψυχολογικό μέτωπο με το εγκληματικό καθεστώς Μιλόσεβιτς. Με πρόσχημα την Ορθοδοξία, την πατροπαράδοτη ελληνοσερβική φιλία και τον δήθεν “αντιιμπεριαλισμό”. Και όχι μόνον αυτό. Έλληνες “εθελοντές” (οι επώνυμες μαρτυρίες τους έχουν δημοσιευθεί) πολέμησαν στη Βοσνία με τον Κάρατζιτς και τον Μλάντιτς και –ατιμάζοντάς την– ύψωσαν την ελληνική σημαία στη Σρεμπρένιτσα την ώρα της μεγάλης σφαγής. Η Ελληνική Πολιτεία έχει συνεπώς την υποχρέωση και συγγνώμη να ζητήσει δημοσίως από τις οικογένειες των 8.000 σφαγιασθέντων και να απαιτήσει να λογοδοτήσουν όσοι Έλληνες “εθελοντές” συνέπραξαν στο μεγάλο έγκλημα και οι γνωστοί-άγνωστοι που τους ενέπλεξαν. Το απαιτούμε». Τη συλλογή των υπογραφών έκανε ο συγγραφέας του παρόντος βιβλίου. Ήταν μια πρωτοβουλία των Μ. Βασιλάκη, Η. Κανέλλη, Μ. Μητσού και Ρ. Σωμερίτη.

4. Δεν υπάρχει δήθεν κανένα στοιχείο! Παραθέτομε ένα απόσπασμα από ρεπορτάζ του Έθνους στις 13 Ιουλίου 1995, δυο ημέρες δηλαδή μετά τη μεγάλη σφαγή:

υπόψη “αρχιερέων”, αφού η στόχευση είναι άλλη. [] Φυσικά από το χορό αυτό δεν θα μπορούσε να λείπει ο βουλευτής Ανδρέας Ανδριανόπουλος που με επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής ζητά τη σύσταση ειδικής επιτροπής για τη διερεύνηση των “εγκλημάτων” των εθελοντών⁵. Η τακτική αυτή αποδίδεται στη λαϊκή ρήση: “πες, πες, πες και στο τέλος κάτι θα μείνει”. Εάν δηλαδή απαξιωθεί η Ορθοδοξία τότε εξαλείφεται το πιο σοβαρό εμπόδιο για το ξετύλιγμα του νέου σκηνικού».

Σύμφωνα με τη χριστοδουλική conspiracy theory, στόχος της Ουάσιγκτον είναι η μείωση της Ορθοδοξίας. Η πρώτη κίνησή της ήταν η «ευνοιοκρατική μεταχείριση των Βόσνιων και Κοσοβάρων μουσουλμάνων» και η «τιμωρητική αντιμετώπιση» του «Σέρβου προέδρου Μιλόσεβιτς». Η

«Τέσσερις σημαίες υψώθηκαν προχθές το βράδυ στα ερείπια της ορθόδοξης εκκλησίας στη Σρεμπρένιτσα. Η σερβική, η ελληνική, η σημαία της Βεργίνας και του Βυζαντίου. Κυματίζουν μαζί, δίπλα δίπλα, και είναι η απόδειξη της αγάπης και της αλληλεγγύης των δύο λαών, της ευγνωμοσύνης των Σέρβων στρατιωτών για τη βοήθεια των Ελλήνων εθελοντών που πολεμούν κοντά τους. Στο πλευρό των Σέρβων στο μέτωπο της Σρεμπρένιτσα βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή δέκα από τους Έλληνες που πολεμούν στη Σερβία: Ο Αντώνης Μίτκος, ο Γρ. Βασιλειάδης, ο Σπ. Τζανόπουλος, ο Γ. Λυμπερίδης, ο Κ. Κυριακίδης, ο Χ. Δημούλας, ο Β. Σχίζας, ο Κ. Καλτσούνης, και ο Ελληνορουμάνος Άννα Φλορίν. Προχθές τη νύχτα πανηγύρισαν μαζί με τους Σέρβους φαντάρους την υποχώρηση των κυανόκρανων από τη Σρεμπρένιτσα, που σήμανε τον πλήρη έλεγχο της πόλης από τους Σέρβους []. Από την αρχή του πολέμου περισσότεροι από 100 Έλληνες έχουν βρεθεί στα μέτωπα της Βοσνίας []».

5. Δυο από δαύτους τους ελληνορθόδοξους εθελοντές σε συνέντευξή τους στο περιοδικό Ταχυδρόμος (τχ. 246, 13 Νοεμβρίου 2004), υπερηφάνως περιγράφουν εγκλήματα εν ονόματι της ορθοδοξίας. Πάντως, «πριν από κάθε μάχη τους ευλογούσε ο ιερέας της μονάδας τους»:

«“Μάχονται [οι μουσουλμάνοι] σαν μπουνταλάδες και τους σκοτώναμε κατά δεκάδες”, λέει ο Ζαβιτσάνος. [] “Νιώθαμε ικανοποίηση όταν τους σκοτώναμε”, παραδέχονται ο Δημήτρης και ο Τρύφωνας. [] “Στον πόλεμο πρέπει να σκοτώσεις, αλλιώς θα σε σκοτώσουν”, λέει ο Ζαβιτσάνος. Παραδέχεται, όπως και ο Βασιλειάδης, ότι “όταν σκοτώναμε μουσουλμάνους υπήρχαν στιγμές που το γιορτάζαμε για να απομακρύνουμε την ένταση της μάχης. Ούτως ή άλλως, ήταν πολύ εύκολο να τους σκοτώσουμε διότι έκαναν επιθέσεις όπως τα γιουρούσια. Όλοι μαζί μάς επιτίθονταν (sic) και εμείς αφήναμε σε 13 λεπτά 300 νεκρούς”. “Η πρώτη φορά που σκότωσα μουσουλμάνους, αν θυμάμαι καλά, τρεις, ήταν σε ενέδρα”, διηγείται ο Βασιλειάδης. “Τους έβλεπα να έρχονται καταπάνω μας και έλεγα: Τρύφωνα, ή εσύ θα είσαι νεκρός ή αυτοί”. Πριν από κάθε μάχη τους ευλογούσε ο ιερέας της μονάδας τους». Η ελληνική Δικαιοσύνη προκειμένου για τέτοιες ευλογημένες «ανδραγαθίες» επί μία δεκαετία παραμένει εντελώς τυφλή...